

ՄԵՂՈՒՆ ԵՒ ՃԱՆՃ

Մեղուին մէկը փեթակին դիմաց
կը տեսնէ օր մը ճանճիկ մը կայնած,
« Ի՞նչ կը փնտռես հոս, պարտապօրոգ զեռուն »
Խեղճ ճանճին վերայ, որոտաց մեղուն:
« Եր վայլէ՛ քեզի, անարգ կենդանի
Մըտնել, խառնուիլ մեզի պէս յարգի,
Թագունիի երկրաց — Խըմբին մէջ. աչքդ բաց » : —
« Իրաւունք ունիս » պատասխան տրւաւ,
Անտարբեր կերպով, ճանճը անպարսաւ.
« Չեզի պէս կըրթոտ մօտենալ ազգի,
Յիմար է մրտօք, ով որ յանդգնի » : —
« Մենք ենք խելացի, կըրկնեց խրոխտ մեղուն,
Բարեկարգ օրէնք ունինք հաստատուն.
Անոր հետ մէկտեղ՝ անկախ պետութիւն:
Կը ժողուենք միայն հոտաւէտ ծաղիկ,
Պատրաստել մեզի մեղրը անուշիկ,
Աստուածոց՝ ջինջ նեկտար — Ըմպելեացն հաւասար:
Կորկը առիււտս, անշահ կենդանի,
Որ ազգալ միայն գիտես ճանճրալի.
Իսկ մարմնոյդ սընունդ՝ յանարգ աղտեղեաց
Կ'աշխատիս ժողուել, երննկ խեղճ կենացդ » : —
« Մենք կ'ապրինք ինչպէս կըրնանք »
Պատասխանեց ճանճը տրնանկ.
« Աղքատ ըլլալ, չէ մոլութիւն,
Վայ որ ունի խիստ բարկութիւն:
Դուք մեղր անուշ կը պատրաստէք,
Բայց ձեր սիրտը դառն է գիտցէք:
Իմաստուն էք ձեր օրէնքով,
Անտանելի՛ ձեր գէշ բարքով.
Առ թըշնամիս բարկութեամբ ձեր,
Թէպէտ կու տաք սաստիկ վէրքեր,
Յիմարութեամբ կը մատնըիք
Անգութ մահուն յանել ժանիք.
Եւ ձեր անմիտ վրէժխընդրութիւն,
Անանձ բարուց վայրագութիւն,
Ուրիշներէն՝ ձեզ աւելի — Վընաս կու տայ աղետալի » : —
Լաւ էս է ճոխ ըլլալ չափաւորութեամբ,
Եւ նըւաղ՝ մեծամեծ կատարելութեամբ: